

Sygn. akt III Ca 1619/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Danuta Pacześniowska

Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SR (del.) Roman Troll

Protokolant Wioletta Matysiok

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 10 czerwca 2014 r., sygn. akt II C 372/13

I. zmienia zaskarżony wyrok:

- a) **w punkcie 1 i 2 w ten sposób, że w miejsce kwoty 2.703,75 złotych zasądza kwotę 3.671,85 (trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt jeden złotych 85/100) złotych,**
- b) **w punkcie 3 w ten sposób, że w miejsce kwoty 393,64 złote zasądza kwotę 2.116 (dwa tysiące sto szesnaście) złotych,**
- c) **w punkcie 4 w ten sposób, że nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Rybniku) kwotę 247,20 (dwieście czterdzieści siedem złotych 20/100) złotych, tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;**

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 139 (sto trzydzieści dziewięć) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Ca 1619/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Rybniku zasądził od pozwanego (...) S.A w W. na rzecz powoda K. K. kwotę 2703,75zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2010r., oddalił powództwo w części i orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że| w dniu 26 kwietnia 2010r. w R. doszło do kolizji, w której uszkodzeniu uległ samochód marki O. (...). Sprawcy kolizji byli ubezpieczeni od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W dniu 26 kwietnia 2010r. została zawarta umowa cesji wierzytelności między właścicielami uszkodzonego pojazdu a powodem, obejmująca wierzytelność wobec (...) SA w W., wynikającą z prawa odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu. Na skutek zgłoszenia szkody (...) w W. wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 5495,46zł.

Sąd Rejonowy wskazał, że uzasadniony koszt naprawy pojazdu po szkodzie wyliczony przez biegłego wyniósł 8199,21zł brutto. W tej wartości biegły uwzględnił wartość części oryginalnych i dostępnych części typu Q jako użytych do naprawy samochodu.

Sąd Rejonowy jako podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia przytoczył przepis art. 822 § 2 k.c. oraz art.817 § 1 k.c., a także art. 361 § 2 i art. 471 k.c. Sąd wskazał, iż pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności, natomiast sporna była wysokość żądania i sposób wyliczenia odszkodowania. Sąd I instancji, uznając powództwo w znacznej części za udowodnione oparł się na wyliczeniach dokonanych przez niezależnego biegłego i zasądził różnicę między wypłaconym przez pozwanego odszkodowaniem a wysokością odszkodowania obliczoną przez biegłego na kwotę 8199,21 zł.

Apelację od wyroku wniósł powód w części oddalającej powództwo co do kwoty 968,10zł oraz co do zasądzonych kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego.

Zarzucił naruszenie przepisów postępowania to jest art. 233 § 1 k.p.c. przez niewłaściwą ocenę, a w szczególności przez uznanie, iż szkoda w pojeździe powinna zostać rozliczona w oparciu o ceny zamienników, a dopiero w przypadku braku takich zamienników może zostać rozliczona w oparciu o ceny oryginalnych części,

naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. przez niewskazanie w treści uzasadnienia wyroku przyczyn, na których sąd przyjął, że szkoda ma zostać rozliczona w oparciu o ceny części nieoryginalnych, a także niewskazania przyczyn które spowodowały, że sąd nie przeprowadził dowodu z uzupełniającej opinii biegłego zgodnie z wnioskiem złożonym w treści pisma z dnia 3 lutego 2014r.

Skarżący zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego to jest 363 k.c. przez zakwestionowanie tego, że wybór sposobu naprawienia szkody jest prawem poszkodowanego oraz art. 415 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie i uznanie że stronie powodowej należy się odszkodowanie w wysokości mniejszej aniżeli faktycznie poniesiona szkoda. Powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3871,85 zł z ustawowymi odsetki od 27 maja 2010r. w miejsce zasądzonej kwoty 2703,75 zł, a także zasądzenie zwrotu pełnych kosztów postępowania w pierwszej instancji ewentualnie wniósł o dopuszczenie i przeprowadzanie na etapie postępowania apelacyjnego dowodu z uzupełniającej opinii biegłego alternatywnie wniósł również na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Stan faktyczny pomiędzy stronami w zasadzie był bezsporny za wyjątkiem samej wysokości odszkodowania przysługującej powodowi. Sąd Rejonowy przeprowadził dowód opinii biegłego, z którego wynika koszt naprawy przy użyciu części oryginalnych i dostępnych zamienników typu Q wynosi 8199,21 zł brutto, jednocześnie określił także koszt naprawy pojazdu przy użyciu części oryginalnych, który wynosi 9167,31 zł. Biegły w swojej opinii wskazał również, że zastosowanie nowych oryginalnych części zamiennych do naprawy samochodu nie podnosi jego wartości w stosunku do wartości sprzed szkody, wyjątek stanowi przypadek, gdy uszkodzone w samochodzie części nie były przed szkołą pełnowartościowe, to jest zużyte bądź uszkodzone. W takim przypadku należałoby zastosować obniżkę,

amortyzację na uszkodzony element zgodny ze stopniem uszkodzenia czy zużycia. Biegły wskazał również w opinii, iż w aktach sprawy nie wskazano niepełnej wartości uszkodzonych elementów samochodu, dlatego też zastosowanie amortyzacji na części jest niezasadne.

Generalnie zarzuty apelacji w całości dotyczą błędnie przyjętych przez Sąd Rejonowy kosztów naprawy przy przyjęciu wartości oryginalnych części zamiennych i zamienników typu Q. Sąd Rejonowy nie uzasadnił dlaczego wybrał akurat taki sposób wyliczenia szkody, co słusznie zarzucił skarżący. Z takim stanowiskiem nie można się zgodzić. Skoro w samochodzie uszkodzone zostały części oryginalne i nie było to kwestionowane przez żadną ze stron, to przywrócenie do stanu poprzedniego powinno obejmować naprawę również przy użyciu części zamiennych oryginalnych. Poszkodowany ma prawo domagać się dokonania naprawy z zastosowaniem części oryginalnych w wybranym warsztacie samochodowym, zwłaszcza że w przypadku naprawy realizowanej w ramach umowy odpowiedzialności cywilnej bez wyraźnej zgody poszkodowanego nie jest możliwe użycie do naprawy części zamiennych tzw. odpowiedników.

Okoliczność, że samochód naprawiony przy użyciu części - zamienników typu Q także będzie naprawiony prawidłowo nie ma zasadniczego znaczenia albowiem pojęcie szkody i kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu nie są pojęciami tożsamymi, ponieważ szkodą jest uszczerbek w majątku poszkodowanego. Poszkodowany ma otrzymać odszkodowanie w wysokości wyrównującej mu uszczerbek poniesiony w majątku. To czy samochód naprawi czy nie i z użyciem jakich części nie ma znaczenia. Skoro uszkodzeniu uległ samochód, który miał części oryginalne, a okoliczność ta nie była podważana w toku procesu, to nie ma żadnych przyczyn ku temu, aby w chwili obecnej wyceniać poniesioną przez pokrzywdzonego szkodę w oparciu o cenę części alternatywnych. Wobec tego, iż biegły wypowiedział się co do kosztów naprawy pojazdu przy użyciu części oryginalnych i wpływu tej naprawy na wartość pojazdu zbędne było uzupełnianie postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym. Na marginesie Sąd wskazuje jednak, iż w aktach sprawy brak jest pisma zawierającego wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej, o którym powód pisze w apelacji.

Sąd Okręgowy, mając powyższe uznał, iż pełna wysokość odszkodowania winna wynosić 9167,31 i na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok zasądzając na rzecz powoda różnicę pomiędzy pełnym odszkodowaniem, a kwotą już wypłaconą przez pozwanego. O kosztach przez Sądem I i II instancji natomiast orzeczono na mocy art. 108 k.p.c. w związku z art. 98 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwanego a złożyło się na nie wynagrodzenie pełnomocnika powoda w postępowaniu odwoławczym 600zł oraz opłata od apelacji 49zł .

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Magdalena Balion – Hajduk